

РЕШЕНИЕ

№ 84

гр. Варна, 12.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 49 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димитър Димитров

при участието на секретаря Милена Д. Узунова
като разгледа докладваното от Димитър Димитров Гражданско дело № 20213110103671 по описа за 2021 година

Производството е образувано на основание искова молба вх.№270517/06.10.2020г., подадена от БНП **** С. А. **** рег.№ ****, чрез БНП **** С.А., клон България, ЕИК: ****, вписан в Търговския регистър при Агенцията по вписванията, със седалище и адрес на управление: гр. ****, п.к. 1766, ж.к. Младост 4, Бизнес Парк ****, сгр. 14, представлявано от Димитър Димитров - Заместник управител, чрез юрисконсулт ****, **против** АНТ. Ж. ДЖ. ЕГН: *****, адрес: гр. Варна, кв. ****, ул. ****, №. 44, ет.2, ап. 2, с правно основание на чл. 415 във вр. с чл. 422 от ГПК, да бъде признато за установено че БНП **** С. А., **** има следните вземания срещу АНТ. Ж. ДЖ. по договор за потребителски паричен кредит № **** от 26.09.2016г.: сумите от **4424.39 лева** - главница по договора за кредит, сумата от **588.58 лева** -мораторна лихва, начислена върху главницата за периода от 20.03.2017 до 10.11.2020, ведно със законната лихва, считано от постъпване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 15392/2020по описа на Районен съд – Варна, до окончателното изплащане на вземането.

В условията на евентуалност, в случай че съдът отхвърли установителните искове поради ненадлежно обявяване на предсрочната изискуемост, моли за осъждане на Д. да заплати горните суми. Претендира и присъждане на сторените по делото разноски.

В исковата и уточняващата молба от 01.04.2021г. ищецът твърди, че е сключил с ответника договор за потребителски заем с номер № **** от 26.09.2016г., с който е отпуснало паричен кредит в размер на 4500 лева.

Твърди се, че сумата, предмет на горепосочения договор е изплатена от кредитора по начина, уговорен в чл.1 от договора, с което БНП **** С.А., **** рег.№ ****, чрез БНП **** С.А., клон България е изпълнил задължението си по него. Твърди се, че усвояването на посочената сума отв. Д. е удостоверил с полагането на подписа си в поле "Удостоверение на

изпълнението". Твърди се, че въз основа на чл.1 от същия, за ответника възниква задължението да погаси заема на 54 месечни вноски- всяка по 198.83 лв., които вноски съставляват изплащане на главницата по заема, ведно с оскъпяването и, съгласно годишния процент на разходите - 45.60% и годишния лихвен процент - 36.08%, посочени в параметрите по договора.

Твърди се, че отв.Д. е преустановил плащането на вноските по кредит номер № **** на 20.02.2017, като към тази дата са погасени 3 месечни вноски. На основание чл.5 от договора вземането на БНП **** С.А., **** рег.№****, чрез БНП **** С. А., клон България става изискуемо в пълен размер, ако кредитополучателят просрочи две или повече месечни вноски, считано от падежната дата на втората пропусната месечна вноска. Твърди се, че ответникът е следвало да изплати остатъка по заема в размер на 4412.39 лв., представляващ оставащите 51 броя погасителни вноски към 20.03.2017, към която дата е станал изискуем в целия му размер. Въпреки настъпилия падеж на втората непогасена вноска, кредитополучателят не е изпълнил задължението си. Приема, че всички претенции са дължими, на основание изтичането и падежирането на последната погасителна вноска по съставения между страните погасителен план, която е била на 20.04.2021 г. Вън от това се твърди, че до ответника е изпратена и поканена за доброволно изпълнение, в която ищецът изрично е обявил вземането си за изискуемо и го е поканил да го погаси. Счита, че поканата следва да се счита надлежно получена от ответника, на основание чл. 7 от договор, в който е предвидено, че всички изявления на кредитора се считат за узнати от кредитополучателя, ако бъдат изпратени на адреса, посочен в договора. Поради това, че ответникът е изпаднал в забава дължи на ищеца и заплащане на лихва за забава в размер на законната лихва в размер на 588.58 лева -мораторна лихва, начислена върху главницата за периода от 20.03.2017 до 10.11.2020г., като на практика дължи на дружеството следните суми: Главница- 4424.39 лева и законна лихва за забава - 588.58 лева, или общ размер на задължението от 5012.97 лева.

Твърди се, че БНП **** С.А., **** рег.№****, чрез БНП **** С.А., клон България е подало Заявление за издаване на Заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК към Районен съд - гр. Варна. Твърди се, че по гражданско дело №15392/2020г. е издадена Заповед за изпълнение и тъй като тя е връчена на длъжника при условията на чл.47, ал.5 от ГПК са последвали указания заявителя да предяви иск относно вземането си. Претендира и присъждане на сторените по делото разноски.

В срока по чл. 131 ГПК, ответникът, чрез назначения му по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК особен представител, депозира отговор на исковата молба, в който изразява становище за неоснователност на исковете. Оспорва се реалното усвояване от страна на ответника на процесния кредит. Оспорва се наличието на предпоставки за обявяване на предсрочна изискуемост на кредита, както и правилното осчетоводяване на извършените от ответника погашения, предвид обстоятелството, че са прихванати суми за застраховка, която е била анулирана. Твърди неправомерност на клаузи на договора, прекомерност на лихвения процент, както и на включените „такса ангажимент“ и „застрахователна премия“. Релевират се доводи за погасяване от страна на ответника на вземанията, както и за погасяване по

давност на задължения за лихва.

Предвид изложеното се настоява за отхвърляне и на предявените осъдителни иски.

СЪДЪТ, преценявайки събраните, по делото доказателства, по реда на чл. 12 от ГПК и чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установено следното от фактическа страна:

В хода на съдебното производство бяха приложени и приети следните писмени доказателства: договор за потребителски кредит **** от 26.09.2016 г., извлечение по кредит ****, последна покана за доброволно изпълнение от 10.08.2017 г., материалите по ч.гр.д. № 15392/2020г. по описа на Районен съд – Варна.

От приложеното ч. гр. д. № 15392/2020г. по описа на Районен съд – Варна е видно, че на основание чл.410 ГПК в полза на ищеца е издадена Заповед за изпълнение №261986/01.12.2020г., с която е разпоредено АНТ. Ж. ДЖ. ЕГН ***** с адрес Област ВАРНА Община Варна, гр.Варна, кв.“*****“, ул.“Елн Пелин“ № 44, ет.2, ап.2, да заплати на **** С.А., **** рег.№ ****, чрез БНП **** С.А., клон България ЕИК/БУЛСТАТ ****, сумата от 4424,39 лв./четири хиляди четиристотин двадесет и четири лева и 39 ст./ – главница, сумата от 588,58 лв. /петстотин осемдесет и осем лева и 58 ст./ - мораторна лихва за периода от 20.03.2017 г. до 10.11.2020 г. дължими по Договор за потребителски кредит №**** от 26.09.2016 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението в съда – 30.11.2020 г. до окончателното изплащане на задължението, както и направените по делото съдебно деловодни разноски състоящи се от платена държавна такса в размер на 100,26 лв. /сто лева и 26 ст./ и юрисконсултско възнаграждение в размер на 50,00 лв. /петдесет лева/.

На заявителя са дадени указания за предявяване на иск при условията на чл.415,ал.2 ГПК.

Съгласно Договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта **** от 26.09.2016г., „БНП ****“ ЕАД е предоставило паричен кредит на АНТ. Ж. ДЖ. в размер на 4500 лева. В графата параметри и условия са вписани следните договорки: застрахователна премия – 1360,80 лева; такса ангажимент - 157,50 лева; брой погасителни вноски – 54 броя; месечна погасителна вноска – 198,83 лева; обща стойност на плащанията – 10736,82 лева; годишен процент на разходите – 45,60 % и лихвен процент от 36%. В договора е вписан погасителен план, съгласно който първата падежна дата е 20.11.2016г., а последната 20.04.2021г.

Договорът е двустранно подписан и неоспорен от ответника.

От страна на ищеца е представено извлечение за плащанията и задълженията по кредита. От извлечението е видно, че ответника е направил следните погашения: на 12.12.2016г. сумата от 210,00 лева, на 22.12.2016г. сумата от 210,00 лева, на 02.10.2017г. сумата от 210,00 лева, на 31.07.2017г. в размер на 1000 лева, както и плащания след изготвянето на покана обявяване на кредитите за предсрочно изискуем както следва: на 31.08.2017г. сумата от 400,00 лева, на 04.01.2018г. сумата от 1200,00 лева, на 04.06.2019г. сумата от 3000,00 лева.

По делото е представена изпратена от ищеца до ответника покана, с която ищецът е обявил целия кредит за предсрочно изискуем и е отправена покана за плащането му. Липсват доказателства за връчването на поканата, респ. за уведомяването на ответника за обявената предсрочна изискуемост.

От така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Предявеният иск е с правно основание чл. 422, ал.1, вр. чл. 415, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 ГПК. Активно легитимиран да предяви иска е кредитор, в чиято полза е издадена заповед за изпълнение на парично задължение, връчена на задължената по същото лице по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК. Предмет на иска е установяване съществуването на вземането по издадената заповед и успешното му провеждане предполага установяване на дължимостта на сумата, за която е издадена оспорената заповед. Или, в контекста на основанието, на което се претендира вземането, в тежест на ищцовото дружество е да установи, при условията на пълно и главно доказване, че страните са били обвързани от действителен договор за кредит за покупка на стоки или услуги, че дружеството е заплатило на търговеца, избраните от ответника стоки и че същите са получени от последния и факта на осъществяване на всички предпоставки по договора за отнасяне на кредита в предсрочна изискуемост, както и размера на претендираното вземане по отделни пера. В производството по установяване съществуването на вземането си, ищецът следва при условията на главно и пълно доказване да установи договорната връзка с кредитополучателя и поръчителя, размера на вземането си и настъпване на предпоставките за предсрочната изискуемост на кредита. Ответникът следва да докаже наличието на правоизключващи или правопогасяващи вземането обстоятелства.

От доказателствата по делото се установява, че ответникът е сключил с ищцовото дружество Договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта **** от 26.09.2016г. в размер на 4500 лева.

Ответникът оспорва размера на задължението по договора с твърдението, че не са отразени евентуални плащания по кредита в представеното извлечение.

Оспорва се към 20.03.2017г. да е налице дължимост на две или повече вноски, предвид това, че е налице частично погасяване на вноската, дължима към 20.02.2017г.

Оспорва се надлежното уведомяване на ответника за обявената от ищеца предсрочна изискуемост на кредита.

Оспорва се законосъобразността на уговорения лихвен процент, като противоречащ на добрите нрави.

Твърдят се извършени от ответника последващи плащания, които не са отразени от ищеца.

Изтъква се, че дори да бъде прието, че клаузите на договора, включително лихвения размер и годишния процент на разходите, са действителни, то след като ответникът е заплатил 6230 лева, а застраховката е анулирана, е математически невъзможно към датата на

подаване на заявлението в съда ответникът да дължи главница в размер на 4424,39 лева.

Съдът намира за недоказани предявените иски претенции, доколкото не бе установен по безспорен начин метода на формирането и техният размер. Безспорно бе установено, че ищецът е предоставил на ответника сумата от 4500 лв., т.е. това следва да е размера на главницата по кредита. Въпреки извършените от ответника плащания в размер на 1630 лева преди изготвянето на покана, с която се обявява предсрочна изискуемост на целия кредит, то в отправената покана за плащане и уведомяване за обявяването на целия кредит за предсрочно изискуем, нейният размер не е намалял, а дори се е увеличил, т.к. е записана сумата от 4628,44 лева.

Впоследствие ответникът е направил още плащания, които заедно с тези преди обявяване на кредита за изискуем са в общ размер от 6230 лева, но въпреки това претендираната главница в заявлението за издаване на Заповед по чл.410 ГПК е в размер от 4424,39 лева, не може да бъде установено нито как е формирана претендираната главница, нито коректно ли са формирани и начислени лихвите по кредита, както и каква част от тях и в кой период са отчитани за погасяване от ищеца, нито как са отчетени извършените от ответника плащания и съответно какви негови задължения са били погасявани, както и дължимостта на тези задължения, доколкото с договора са предвидени заплащания и на застрахователна премия в размер на 1360,80 лева и такса ангажимент от 157,50 лева.

По искане на ищеца за установяване размера на вземането, в продедено о.с.з. на 02.11.2021г. е допусната ССЧЕ като на същия е дадена неколкратно възможност да внесе определения от съда депозит за провеждането й. Ищецът не изпълни указанието на съда и не представи доказателства за заплатен депозит за изготвяне на ССЕ, поради което в продедено на 04.01.2022г. открито съдебно заседание бе отменено определението, с което бе допуснатата ССЕ.

Предвид, че с поведението си ищецът е станал пречка за установяване на размера на задълженията на ответника по кредита, с оглед на изричното оспорване на този размер от негова страна, на основание чл.161 ГПК съдът намира, че искът не е доказан по размер поради което следва да се отхвърли.

По отношение на евентуалните осъдителни иски:

Предвид недоказаността на главния иск, съдът приема за недоказан и предявения в условия на евентуалност осъдителен иск с правно основание чл. 430 ТЗ, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД за осъждане ответника да заплати на ищеца горните суми.

С оглед горното, съдът :

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „**** С.А., действащ чрез клон „**** С.А.“, клон България, ЕИК : **** със седалище и адрес на управление гр.****, ж.к. „Младост“ 4, Бизнес парк, сгр.14 иск по реда на чл. 422 ГПК с правно осн. чл. 9, ал. 1 ЗПК, против АНТ. Ж. ДЖ.

ЕГН: *****, адрес: гр. Варна, кв. ****, ул. ****, №. 44, ет.2, ап. 2 за установяване дължимостта на сумата от **4424.39 лева** - претендирана като неизплатена главница по Договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта **** от 26.09.2016г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на заявлението по чл. 410 ГПК – 30.11.2020г. до окончателното изплащане на задължението, сумата от **588.58 лева** -мораторна лихва, начислена върху главницата за периода от 20.03.2017 до 10.11.2020, за които суми е издадена заповед №261986/01.12.2020г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ чл. 410 ГПК в производството по ч.гр.д. № 15392/2020по описа на Районен съд – Варна.

ОТХВЪРЛЯ предявените в условията на евентуалност искове от „**** С.А., действащ чрез клона „**** С.А.“, клон България, ЕИК : **** със седалище и адрес на управление гр.****, ж.к. „Младост“ 4, Бизнес парк, сгр.14 иск по реда на чл. 422 ГПК с правно осн. чл. 9, ал. 1 ЗПК, против АНТ. Ж. ДЖ. ЕГН: *****, адрес: гр. Варна, кв. ****, ул. ****, №. 44, ет.2, ап. 2 за **осъждане** на ответника да заплати сумата от **4424.39 лева** - претендирана като неизплатена главница по Договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта **** от 26.09.2016г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на заявлението по чл. 410 ГПК – 30.11.2020г. до окончателното изплащане на задължението, сумата от **588.58 лева** -мораторна лихва, начислена върху главницата за периода от 20.03.2017 до 10.11.2020, на осн. чл.430ТЗ вр.чл.79 и чл.86 ЗЗД.

Решението подлежи на обжалване пред Варненския окръжен съд в двуседмичен срок от получаването му от страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____